

BIJLAGE 2

Les 2: Het ontstaan van de klok

Rinkelbellen en rammelaars

Vroeger zochten de mensen in de natuur naar vruchten. Een handige manier om na te gaan of ze eetbaar waren, was door ernaar te luisteren.

Door de vrucht heen en weer te schudden hoorden ze of de vrucht verdroogd was. Dan tikten de zaden tegen elkaar en tegen de wand van de vrucht. De vrucht was dan niet meer geschikt om te eten.

Elke vrucht had zijn eigen geluid. Een droge papaver (vrucht van een klaproos) klonk veel lichter en frisser dan een pompoen. Ook kon de mens de klank veranderen door in de schil een gat te boren en er kleine voorwerpen zoals kiezelsteentjes in te doen.

Bron foto 1: Door Rasbak, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=1938425>

Dit zijn de eerste rinkelbellen. De vrucht van een kalebas heeft ook nog eens een handvat. Dit was de eerste rammelaar.

We weten niet zeker welke vrucht leidde tot de ontwikkeling van de klok. Het zou best wel eens de granaatappel kunnen zijn.